

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 3. De his quæ mensurant Æternitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

P R A X I S.

O *Æterne*, & totius *Æternitatis* fons *DEUS*: qui nobis per filium tuum, *Æternitatis* Beate aditum, devictâ morte reſerasti: da nobis recogitare dies antiquos, & annos æternos, in memoriâ, in intellectu, & voluntate semper habere: ut in tempore seculi hujus, sic omnia temporalia pertranſeamus, ut & mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

EXERCITIUM III.

De his quæ mensurant Æternitatem.

1. **S**tatue te socium Davidi sancto: dies antiquos cogitanti, & annos æternos in mente habenti, memoriâ recolenti, intellectu perpendenti, & voluntate deligenti.

2. Factu quoque similiter: Et tibi enim ad æternitatis portum, post, & per enavigatam istam mortalem vitam, indubie appellendum est. Sed interest quali appulsu? felici? an naufrago? Ad portum beatæ æternitatis, qui revera portus securus est? an ad portum; magis autem, & reipsâ ad scopulum, charybdimque miseræ æternitatis, ac æternæ perditionis? Quod extremum Naufragium est.

3. Vide ergo ac circumspice sæpè & diligenter Navigium tuum quo veheris: vide Navarchum: Spiritusne Sanctus, an spiritus nequam, mundus, dæmon, caro? vide remiges tuos: qui sunt affectus & desideria tua. Vide Cynosuram & Acum nauticam: Gloriané & Voluntas Dei, an propria voluntas & cupiditas sit? eanè

quæ Christi JESU, an quæ tua sunt quæris? Vide armamenta & instrumenta navis tuæ, vide com-
 meatum: vide propugnatores. Vide onera, &
 merces, quibus navis onusta sit? sintnè omnia
 æternitati idonea, suffectura, peropportuna, per-
 grata? Num aurum, argentum, lapides pretio-
 sos, an ligna, fœnum, stipulam, devehis? Vir-
 tutes, Perfectiones, Opera bona, Merita, Per-
 fecta, Copiosa: an potius, peccata, vitia, ini-
 quitates, opera mala, reatus multos, magnos,
 ingratos; iræ & vindictæ Dei thesauros? Hæc
 circumspice ô Homo in navigio tuo, & in navi-
 gatione tuâ. Sicut & illud; quid adhuc desit,
 portui æternitatis, & exscensui necessarium? qui-
 bus ventis, quibus velis, utaris? quomodo sco-
 pulos patentes ac latentes, prædones insidiantes,
 in vasurosque declines? Ad ista, similiaque re-
 cognoscenda, vacet tibi, si non assiduò (ac quid-
 ni assiduò?) frequenter saltem vita tua: diligen-
 tia tua: sollicitudo tua. Ne fortè, cùm te secu-
 rissimè, placidissimè cursum tenere putaveris:
 tum ab ipsâ malacia maris pericliteris: ne inter
 scopulos & brevia, inter prædonum manus hæ-
 reas, traharisque in prædam æternam.

4. Quid est hoc autem *Æternam*? quam pu-
 tas longum esse, diuturnumque id, quod est æ-
 ternum, id quod est *Æternitas*? Mensura æter-
 nitatis est longitudo, latitudo, alitudo, profun-
 dum infinitum, & immensum. Mensura *Æter-
 nitatis* sive *Beatæ*, sive *Miseræ*, est Deus, & ejus
 æternitas: quamdiu enim Deus, erit Deus, tan-
 diu æternitas æterna erit: omnis enim *Æternitas*
 est Dei æterna ætas. Mensura quoque *Æterni-
 tatis* est, initium ubique, medium & finis nus-
 quam

quam: quantumcunque enim pergat æternitas, tantum inchoata est, medium & finem attinget nunquam. Initium in actu, & re semper habet: medium, & finem in impossibili. Mensura æternitatis est, Semper & Nunquam. Semper esse, nunquam non esse: semper durare, nunquam cessare: semper venire, nunquam abire: semper stare, nunquam præterire. Ita æternitatis beatæ, est semper vivere, nunquam mori: sive; est vivere vitæ, morti mori: è contrà, Æternitatis miseræ, est semper mori: nunquam vivere: sive; est mori vitæ, morti vivere. Itaque unam æternitatem mensurat vita æterna: aliam verò mensurat mors æterna. Si tamen non rectius dicitur, quod una Æternitas mensuret vitam, faciatque æternam: alia verò æternitas mensuret vitam, faciatque æternam: alia verò æternitas mensuret mortem, reddatque æternam: at de modo loquendi parum est, quando de rei veritate constat.

5. Est verò etiam quædam Æternitatis mensura magna & mira, sed in sacris literis usitata: nempe, *Ultra*, sive *Adhuc*: Ut cum dicitur, *Domini-
Exod. 15. 18.*
minus regnabit in æternum, & Ultra: sive; & adhuc. Quæso quid est, *in æternum, & Ultra?* an post æternum, est insuper aliquid *ultra?* Nihil quidem post æternum absolute, est *ultra*: quia verè æterno non competit unquam post: aut aliquid subsequens se, succedensvè sibi tanquam elapso: sed in eo quod dicitur, *in æternum, & ultra*, vel, *& adhuc*; exaggeratur immanis æterni æternitas; æternitatisque æternum: ut sensus sit: v. g. Dominus Deus regnabit in æternum, ita plenè, & absolute, ut quidquid unquam cogitaveris, cogitandoque reperieris de Regni ejus
æter-

æternitate, adhuc superfit cogitandum de regno illius ultrà. Pari ratione, Sancti cum Deo regnabunt in æternum & ultrà: quia ita regnabunt æternaliter, & absque fine, ut si per impossibile æternitas regni eorum transfiret, adhuc illi regnarent ultrà, & ultrà, & adhuc. Similiter Dam-nati in inferno, in igne devorante, & ardoribus sempiternis ardebunt, & cruciabuntur in æternum, & ultrà: quia in æternum quidem eorum non præteribit unquam: sed etsi per impossibile transfiret, illi tamen ardebunt ultrà, & ultrà, & adhuc: quod ipsum est, in æternum.

6. Non est prætereunda Æternitatis mensura, quæ Sancto Prophetæ maximè in usu fuit. *Anni nimirum æterni.* Sed queri potest: quomodo Anni sunt æterni, si anni: aut quomodo sunt Anni, si æterni? Omnis annus involvit revolutionem à puncto ad punctum in motu cælorum, seu Solis: quâ peractâ alteram inchoat sol, & hæc est annus alter novus: & non æternus: sed habiturus tertium successorem: quod æterno minimè competit: an harum solarium revolutionum successio erit æterna? at hæc fini mundi repugnat, in quo cessabunt cursus Cælorum & Solis. Quid sunt ergo, & qui sunt anni æterni? Anni æterni, sive, Annus æternus, ipsa est Æternitas: quæ talis est, ut dato anno æterno, vel annis æternis, numeroque infinitis, absorptura fit illa omnes, ipsa vix dum sui initium auspica-tura.

7. Hos annos æternos in mente habebat David: hos annos æternos in mente habent Sancti cum Deo regnantes, & habebunt regnaturi: & exinde securi, ac certi sunt de suâ beatitudine, æter-

æternoque regno: & eâ securitate beati sunt, & in sæcula sæculorum DEUM laudant. Hos annos æternos habent in mente omnes damnati, & exinde desperant de cessatione, ac fine malorum suorum: præ desperatione autem, in furorem, & rabiem malitiæ traducti, contra seipfos, contra omnia creata, contra perditionis socios, contra ipsum Deum efferantur, furunt, insaniunt, malignantur in æternum. Nempe in malis maximum est, nullus malorum finis.

8. Hos annos æternos in mente habeto, semper, semper & semper, quisquis vivis hanc adhuc vitam: & omnem operam in eo pone: ut anni tui, qui tibi in hac vitâ fluunt, & effluunt, in illam Beatam Æternitatem influant: & in annos æternos, æternè beatos, teque beatificantes, ab æternitate beatâ transformentur. Væ tibi: si negligente, cæcutiente, procrastinante, insaniente te, anni isti, præsentem tibi elabentes, in illius æternitatis infelicissimæ sinum illapsi fuerint, & in annos æternos, æternè infelices, atque te infelicitantes, ipsâ æternitate commutabuntur.

9. Tunc revera erit Væ tibi, væ millies: væ millies millies: væ in æternum, væ in æternum, & ultra, & adhuc. Væ in perpetuas æternitates. *Siquis habet aures audiendi, audiat: Siquis Marc. 4. 23.* habet mentis, & consilii sani micam; Annos æternos in mente habeat, memoriâ teneat, intellectu perpendat, voluntate deligat.

P R A X I S.

O Æterne: *Omnia Æternitatis fons DEUS: qui nobis per Filium tuum, æternitatis beatæ aditum*

aditum, devictâ morte referasti; da nobis cogitare dies antiquos, & annos æternos in memoriâ, in intellectu, in voluntate semper habere: ut in tempore seculi hujus, sic omnia temporalia pertransamus: ut & mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

EXERCITIUM IV.

De his quæ mensurat, seu continet Beata æternitas.

1. **S**Tatue te Socium Davidi Sancto, dies antiquos cogitanti, & annos æternos in mente habenti, memoriâ revolventi, intellectu consideranti, voluntate seligenti.

2. Tu quoque fac similiter: & tibi enim eadem omnino æternitatis cura incumbit: cui superindormire nec tibi nec ulli hominum licet: nisi ei, cui perdere bonam, lucrari malam æternitatem libet.

3. Ac certè ista cura Deo inter primas est: ut homines ad Beatam Æternitatem tandem inducat. Pervestiga omnes Dei operationes: & invenies, nullam hâc unâ curâ vacasse. Ab æterno Deus semetipsum suamet adimplebat tam beatâ æternitate quàm æternâ beatitudine: & poterat tum esse, tum videri, solutus procuratione omnis alienæ tam æternitatis quàm beatitudinis: nihil enim penitus intererat illius, ut etiâ aliquis unquam esset æternè beatus, vel beatè æternus. Et tamen ille Deus, soli suæ immensitati, & immensæ Entitati beatificandæ, immensâque per omnem modum beatitudine ex-

plen-